

meget velmotiveret Indstilling fra Bestyreren af den polytechniske Lærestiftelse. Jeg havde troet, at Ordningen kunde være steet paa den Maade, at der foruden Professorene i Chemi ved Universitetet tillige blev ansat en Rector, og jeg meente, at der i disse to Functionairer var det Fornødne, saavel til at forestaae Laboratorierne ved Universitetet og den polytechniske Lærestiftelse, som ogsaa til at holde Forelæsninger. Det er imidlertid gjort stærkt gjældende, at Antallet af dem, der søge de chemiske Forelæsninger, er saa stort, at det er fast uoverkommeligt, og der er endelig en væsentlig Ting, som er gjort gjældende fra den polytechniske Lærestiftelses Side, og det er den, at man ikke let vil kunne finde en kemist Professor eller Rector, som tillige var istand til at overtage Forelæsningerne i den tekniske Chemi. Min Tanke, at det vilde være tilstrækkeligt, at der var en Professorestilling og en Rectorstilling til det kemiske Fag, har jeg altsaa maattet underordne det, som den polytechniske Lærestiftelse gjorde saa stærkt gjældende, at man behøvede En, som særligt lagde sig efter eller docerede den tekniske Deel af dette Fag. Jeg troer nu, at, om ogsaa den polytechniske Lærestiftelse maastee kunde have ønsket Sagen ordnet noget anderledes, end det er foreslaaet af det ærede Udvalg, er den Ordning, som Udvalget har foreslaaet, med den Forhøielse af Honorarer med 800 Rd., som jeg paastjønner, at Udvalget har bragt i Forslag, en saadan, at Alt vil kunne gaae paa en tilfredsstillende Maade. Man vil for disse 800 Rd. kunne faae en Mand, som ogsaa er istand til at tage Deel i Forelæsningerne over Chemien, foruden at han forestaaer Laboratoriet. — Jeg kommer dernæst til Endringsforslagene under Nr. 58 og 59, som angaae de extraordinære Docenter. Saaledes som dette Punkt nu er blevet motiveret her idag, forekommer det mig, at det er blevet noget personlige Questioner, og, uagtet jeg ikke finder det heldigt, at slige Spørgsmaal drøftes her, hvor det dog maa være vanskeligt i alle Tilfælde at forudsætte, at der er det fornødne nøie Kjendskab til Forholdene, saaledes at Sagen kan drøftes fra begge Sider, og at en Mand, naar han bliver angreben, ogsaa kan finde et Forsvar, saa er jeg dog

nødsaget til efter den Udtalelse, vi hørte af den ærede sidste Taler, at gaae Noget ind paa det personlige Spørgsmaal. Jeg vil da først med Hensyn til den Professor ved Universitetet, som han ikke nævnte, men tydeligt nok betegne, gjøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om denne Mand's Afstedigelse først kom til at foreligge mig gennem en Klage fra de Studerende ved Universitetet. Jeg veed ikke, om det vilde have været rigtigt, og om jeg kunde have forsvaret, hvis jeg alene efter en Klage fra de Studerende havde gjort Skridt til at fjerne denne Mand. Hvad jeg derimod gjorde, var, at jeg forlangte en Erklæring gennem Consistorium fra det vedkommende Facultet, og den Maade, hvorpaa man nu har søgt Sagen afhjulpen, har søgt at komme de Studerendes ikke ubillige Fordring imøde, er netop den, der nu anføres saa stærkt over, den, at man har ansat en Docent. Jeg har nu klaret, troer jeg, eller idetmindste er jeg gaaet saa nøie, som jeg finder det rigtigt, ind paa det ene personlige Spørgsmaal. Der ligger det andet tilbage. Der har man sagt, at naar den Paagjældende havde været en rigtig stærkt fremtrædende, dygtig Mand, havde det selvfølgelig været i sin Orden, at Ministeriet havde benyttet sig af denne Conto for at sikke sig hans Virksomhed ved Universitetet. Men hvad giver egentlig den ærede Taler Berettigelse til at sige, at denne Mand ikke er en dygtig Mand? Jeg tør ikke udtale nogen saadan Dom om, hvorvidt han er det eller ikke, jeg vil kun sige een Ting, og det er, at en Concurrence forekommer mig slet ikke at være Tegn paa, at der er nogen Mangel; det kan ligesaa godt være, at man benytter dette Middel, fordi der er en Overflod af Uvalgte eller i alle Tilfælde, fordi der er flere, som man kan vælge imellem, flere unge Mænd, som særlig have uddannet sig til Lærervirksomhed ved Universitetet. Dette kan være Tilfældet, og jeg har ingen Grund til at troe, at det theologiske Facultet har haft en anden Hensigt, da det indstillede, at denne Docentplads maatte gjøres til Gjenstand for en Concurrence. Jeg kan gjerne indrømme, at det, der er steet, har været i Strid med det, som nærmest har foresværet vedkommende Minister i 1860, men